

rette forum, nemlig finanslovdebatten? Er det ikke stedet at diskutere de her temaer? Vi har finanslovdebat om ganske få dage; det er et oplagt emne for finanslovdebatten. Så kunne vi nu se på det konkrete forslag. Hvorfor er man med til at fremprovokere en debat? Det er unødvendigt, for den kommer ved finanslovdebatten; der kan man sagtens stille de spørgsmål og diskutere det her.

Skal vi ikke holde os til emnet, skal vi ikke sige: Kunne vi nu se på denne her særregel i den danske skattelovgivning? En særregel, som har haft nogle meget udmærkede begrundelser på et tidspunkt, en særregel, som vi ikke er færdige med at undersøge, som ikke er belyst tilstrækkelig grundigt. Det er ikke et spørgsmål om at afskaffe den, det er et spørgsmål om at sige: Hvor længe skal vi vente? Har vi materiale nok til at kunne vurdere det her?

Det er altså det, der er kernen. Skal de tilkendegivelser, der er kommet fra hr. Frank Aaen og hr. Jes Lunde, virkelig forstås på den måde, at man nu vil drille ved at ødelægge og gøre den danske skattelovgivning endnu mere kompliceret, blot fordi man ikke kan vente til finanslovdebatten med at få svar på de spørgsmål, man har stillet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, skatteministeren skal have justeret høreapparatet. Det er kun Enhedslisten, der har leget med den tanke, det har SF faktisk ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er imod forslaget, men kan vi ved hjælp af det få stadfæstet muligheden for f.eks. at indføre grønne afgifter i det kommende finansår uden om De Konservative og Venstre, vil vi tage byrden på os og acceptere et ellers dårligt forslag.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Jeg skal sige til hr. Frank Aaen, at så er jeg da glad for, at det ikke er et meget større og meget mere omfattende forslag, vi har liggende på bordet, og som skal bruges som prøveklud i denne sag. Jeg synes, at lige præcis de sidste ord viser, at det åbenbart ikke drejer sig om sagen for hr. Frank Aaen, men om drilleri eller noget andet.

Elisabeth Arnold (RV):

Blot en enkelt bemærkning til den netop overståede debat om, hvad et forlig indebærer: Jeg synes ikke, fru Lis Greibe har helt ret i at sige, at det er drilleri. Det drejer sig om, hvilke principper der gælder, når man indgår en aftale.

Jeg for min part ser med fornøjelse frem til at genoptage denne diskussion i forbindelse med finanslovdebatten og se, hvilke forslag Det Konservative Folkeparti allerede nu har parat, og som måske kan vise sig ikke at være forenelige med den aftale, man har indgået med regeringen om finansloven. Det er klart, at det er interessant, og hvis det betyder, at alle parter har en vis grad af frihed, er vi alle sammen blevet så meget klogere. Men det kan jo være, at det er noget, der viser sig efter finanslovdebatten.

Men nu til det foreliggende lovforslag:

Den lov, der ligger til grund for forslaget, er ikke og har ikke på noget tidspunkt været Det Radikale Venstres livret. Vi har stemt imod, de gange den har været behandlet, og jeg har allerede sagt tidligere i dag, at det oprindelige forslag stammede fra Venstres undervisnings- og forskningsminister, hr. Bertel Haarder. Det drejede sig udelukkende om udenlandske forskningsmedarbejdere, som var nødvendige for, at en virksomhed kunne gennemføre forskningsprogrammer på et højt niveau, når det ikke var muligt at ansætte danske forskere i stedet. Det oprindelige forslag byggede desuden på en tilskudsordning og ikke på en nedsat skatteprocent, som tilfældet er her.

Det Radikale Venstre har hele tiden været imod ordningen. Vi mener, at den rent skatte-teknisk er dårligere end den oprindelige, og vi er ikke mindst imod, fordi den medarbejderkreds, man udvidede ordningen til at omfatte, nemlig udenlandske nøglemedarbejdere, var fuldstændig diffus og uden afgrænsninger. Det var op til den pågældende virksomhed, hvilke grupper af medarbejdere man ville vælge at definere som nøglemedarbejdere.

Derfor har vi også noteret os, at den rapport, der foreligger nu, og som forslagsstillerne åbenbart har taget udgangspunkt i, ikke på nogen måde beroliger os med hensyn til, om kredsen af brugere af denne ordning på nogen måde kan afgrænses. Det er fuldstændig op til den enkelte virksomhed, hvem den vil karakterisere som nøglemedarbejdere.

Vi synes også, der skal gå så lang tid, efter at ordningen er trådt i kraft, at man får en fornemmelse af, om den fungerer nogenlunde ordent-